

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum II. Decretalium, Per Triginta Titulos Distributum, In Quo Agitur
De Judiciis, Foro Competenti, Libelli Oblatione, Mutuis petitionibus, ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1708

§. V. De interdicto Salviano.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73001)

dedit ex §. 2. *Instit. de legat.* ibi: non ex voluntate heredis occupavit. Not. 2. hoc remedium competere non tantum heredi immediato, sed etiam heredi heredis, & successoribus etiam singularibus, ex §. 3. *Instit. eod.* Not. 3. hoc interdictum competere etiam contra fideicommissarium singularem; nam interdictum quod legatorum in specie concessum est delegatis: at fideicommissum particulare, & legatum, quoad detractio- nem Falcidia exæquantur, §. 2. *Instit. de legat.* non autem contra fideicommissarium universalem; nam hoc nec est legatum, nec jure exæquatur legato; hinc ex illis non Falcidia, sed Trebellianica detrahitur.

1114. Not. 4. hoc remedium etiam dari contra eum, qui ex voluntate defuncti rem legatam possederat tempore mortis, L. 26. ff. ad Leg. Falcid. ibi: lineam margaritorum triginta quinque legavit: qua linea apud Legatariarum fuerat mortis tempore: quero an ea linea heredi restitui deberet propter legem Falcidiam? (id est, detrahendam) respondit, posse heredem consequi, ut ei restituatur; aliud est, an detur etiam contra eum, qui aliquid detinet sibi donatum causa mortis; nam in hoc casu negandum est, quamvis haeres supplementum falcidia alio modo vindicare possit, v. g. actione utili, de qua superius; colligitur ex L. 1. §. 5. ff. eod. ibi: si quis ex mortis causa donatione possideat, utique cessabit interdictum; quia portio legis Falcidia apud heredem ipso jure remanet, etsi corporaliter res in solidum translata sint. Donatarius enim rem donatam, mortis causa, non debet accipere ab herede; sicut Legatarius legatum.

1115. Not. 5. si uni ex pluribus heredibus factum sit prælegatum, contra eum, non qua parte haeres est, sed quoad id, quod jure legati habet, hoc remedio aliis heredibus succurri, L. 1. §. 6. ff. h. t. ibi: qui verò ex causa præceptionis, utique tenetur hoc interdicto; sed pro ea scilicet parte, quam jure legati habet; non etiam pro ea, quam quasi haeres habet. Not. 6. ali- quibus videri, Legatarium hoc interdicto Conventum perdere jus legati, ex L. 5. C. de legatis, ibi: non est dubium, de negari actionem legatorum ei pro portione compe- tenti, in his rebus, quas subtraxisse eum

de hereditate apparuerit: oppositum au- tem videtur colligi ex L. fin. §. 1. h. t. ibi: Quod ait Prætor. Si per bonorum possessorem non stat, ut satisfidetur: sic accipimus, si paratus sit satisfacere: non ergo offerre debet satisfactionem, sed petenti satis moram non facere. Ex hoc enim habetur, quòd Legatarius tali casu habeat jus exigendi ab herede cautionem de restituendis legatis, postquam detraxerit detra- henda. Utramque porò legem concili- ando, videtur dicendum, priorem legem §. procedere de subtractione facta post aditam hereditatem, & rem apprehen- sam; legem autem finalem de subtractio- ne facta ante aditam hereditatem, & ap- prehensam ab herede.

§. V.

De interdicto Salviano.

1116. **S**alvianum interdictum est juris reme- dium, quo succurritur Domino fundi contra colonum, & conductorem, & ac- quirendam possessionem earum rerum, quas iste in fundum locatum iniulit, & eo ipso pro pensione fundi Domino tacite obliga- ta sunt pro pignore, L. 1. ff. h. t. ibi: si Colonus ancillam in fundo, pignoris nomi- ne duxerit, & eam vendiderit: quod apud emptorem ex ea natum est, ejus apprehendi gratia utile interdictum reddi oportet; quoposito, quaestio potissima est, contra quos detur hoc interdictum? pro quo not. inter Conductores alios esse, qui condu- cunt prædia rustica, & vocantur Coloni; alios, qui urbana; qui dicuntur Inquilini. 2. inter bona, quæ isti conductores inferunt prædiis conductis, esse discrimen, quòd bona Coloni, nisi expressa Conventio intervenierit, non sint oppignorata Lo- catori; secus, Inquilini, per ipsam illatio- nem; sic Haunoldus tom. 1. de just. tr. n. 343. dicens id haberi ex receptissima Ju- ristarum sententia: Porò ex hoc interdi- cto Colonom directè conveniri posse, con- stat ex dicta L. 1. Inquilinum autem so- lum interdicto utili (de quo supra) nimi- rum ex mente, & ratione legis æquè mi- litantis in casu inquilini; sic Haunold. cit.

cit. qui n. 344. censet hoc interdictum utile non concedi adversus alium possessorem rerum oppignoratarum, si à Conductore habeat causam, & titulum possidendi; sed solum actionem quasi Servianam; sed de hoc agimus l. 3. tit. de Locato, & conducto, ubi de actionibus, huic, & illi competentibus.

1117. Ceterum Schneidewinus l. 4. institut. tit. 6. §. Item Serviana, n. 12. per actionem Servianam intelligit actionem realem, & prætoriam, qua Locator agit ad res, quæ à conductore illatæ sunt in rem locatam, ut perpetuò illic essent, si biquè pro pensione, & deterioratione rei, tacitè obligatæ sunt, & à quocunque possessore quasi pignus avocet, & donec ei integrè satisfiat, retinet; sed hanc obligationem tacitam in rebus Coloni Locatori negat Haunold. supr. cit. in his exigens conventionem expressam. Idem porrò interdictum competere non tantum locatori, sed etiam aliis Creditoribus, res oppignoratas habentibus contra suos Debitores, ut earum possessionem adipisci possint, affirmat Wesenbecius; negat Hatnoldus cit. n. 345. qui n. 348. concedit edictum Salvianum dari etiam pro possessione mercium inductarum in ædes conductas, si conductor pensionem non solvat.

§. VI.

De interdicto Retinendæ possessionis.

1118. Hoc interdictum duplex est, unum vocatur *uti possidetis*; alterum *utrobi*. In utroque uterque litigantium est Actor, & Reus, & ideo hoc sensu duplex est, L. 3. §. 1. ff. h. t. ille tamen habetur simpliciter pro Actore, qui primus ad iudicium provocavit, L. 13. ff. de iudic. Actori autem, spectato jure civili, probandum est. 1. quòd in possessione à Reo turbatus sit; 2. quòd temporeurbationis possederit: jure autem Canonico sufficit probatio antiquioris possessionis; c. licet. 9. de probat. Hinc eodem jure ille obtinet, qui vel probat antiquiorem possessionem, vel pro hac meliores pro-

bationes adducit. Remedium possessorem ex interdicto retinendæ possessionis intentari potest pro conservatione jurisdictionis, honoris, & obsequiorum quasi possessione; Barb. in cit. c. licet. n. 11.

DUBIUM I.

De interdicto: *Uti possidetis*.

1119. Hoc interdictum datur pro retinenda possessione immobilium sine vitio, hoc est, nec vi, nec clam, nec precario; possessorum, contra eum, qui possessionem audet turbare, vel inquietare; hoc tamen intellige, ut detur possessori contra impediendum, seu molestantem alterum in sua possessione, quamvis inquietans illum repellere possit exceptione vitii, quo laboret ejus possessio; quia tunc æquum non est, ut vincat eum, à quo possessionem accepit: secus est, si ab alio tertio illis viis possessionem accepisset; uti habetur, §. hodie, instit. de interdictis, & L. 1. ff. & C. uti possidetis. Neque opus est, hanc exceptionem opponi ante litem contestatam; nam quolibet tempore, quo prædicta exceptio opponatur, admitti debet, quia est peremptoria, & jus possessionis extinguit; quibus positis:

1120. Quæres 1. contra quem possessori competat interdictum *uti possidetis*? Resp. quòd contra quemlibet, qui præensione possessionis sive naturalis, sive civilis, vel quovis alio modo, verbo, vel facto, ipsum in sua possessione inquietat, L. si duo, §. si vicinus, ff. uti possidetis; & L. vim facit, de vi, & vi armata; & habetur in c. audientia. 4. de restit. spoliat. ubi dicitur, Reum in interdicto de retinenda succumbere, abjuratone probatâ, seu probato juramento spontaneè præstito, se possessori Ecclesiæ Pelensis quæstionem de cætero moturum: Perturbare autem in possessione alterum dicitur, si liber possessionis usus ei impediatur, ut colligitur ex dict. L. vim facit.

1121. Quæres 2. an hoc interdictum detur etiam pro retinendæ possessione incorporalium? v. g. servitutum, ac aliorum jurium? Communis affirmat; nam hæc quasi